

V pravidelné rubrice Dr. Nortona se věnujeme nejen samotným provedením pojistných hydroizolací, ale i podstřeší obecně a v širších souvislostech. Proto dnes zabrousíme do problematiky tepelných izolací a uvidíme, že ušetřit za topení můžeme nejen navyšováním vrstvy tepelné izolace, ale např. i použitím samolepicích střešních fólií.

Kde jsou nejcitlivější místa, kde dochází k únikům tepla při izolaci podkroví, popřípadě jak mám postupovat při realizaci?

Nejcitlivějšími místy pro úniky tepla jsou kouty vzniklé křížením částí krovů a místa, kde jsou malé mezery (např. u styku pozednice s krokvemi, mezi kleštinami, zejména u krokve a vazného trámu, apod.). Zde musíme dát pozor na to, aby tepelná izolace byla skutečně všude.

Dalším problémem podkroví je infiltrace, tedy pronikání vnějšího vzduchu do interiéru a obráceně. Proto je nutné provést důslednou parotěsnou zábranu, která zabraňuje i tomuto proudění vzduchu. Častým místem, kudy proudí vzduch, je vytrubkování elektroinstalace. Fouká pak dovnitř zásuvkami, anténou, lustrem, někdy i vypínači.

Potíže působí rovněž zafukování exteriérového vzduchu do tepelné izolace, čímž dochází k jejímu prochládní, takže je prakticky neúčinná nebo má omezenou účinnost. Zde doporučujeme provést důkladně protivětrnou fólii. Obvykle jde o pojistnou hydroizolaci, která je položena kontaktně na tepelnou izolaci a zabezpečena tak, aby pod ni nefoukalo. Ve své praxi jsem se setkal s jedním extrémem, kdy sádrokartonová stěna mezi dvěma obytnými místnostmi měla místy teplotu téměř shodnou s teplotou venku (vnější teplota byla cca +2 °C, povrchová teplota stěny +3,2 °C). Bylo to způsobeno tím, že skrz dům foukal vítr a v tomto místě měl vzduch za sádrokartonem prakticky teplotu exteriéru.

Jiným kritickým místem v podkroví jsou průniky různých konstrukcí skrz tepelnou izolaci. Těmito konstrukcemi mohou být nosné stěny, štítové stěny, komín, odvětrání kanalizace apod. Dochází zde totiž k vedení tepla ve svislém směru, takže povrch v interiéru je studený a kondenzuje na něm vodní pára.

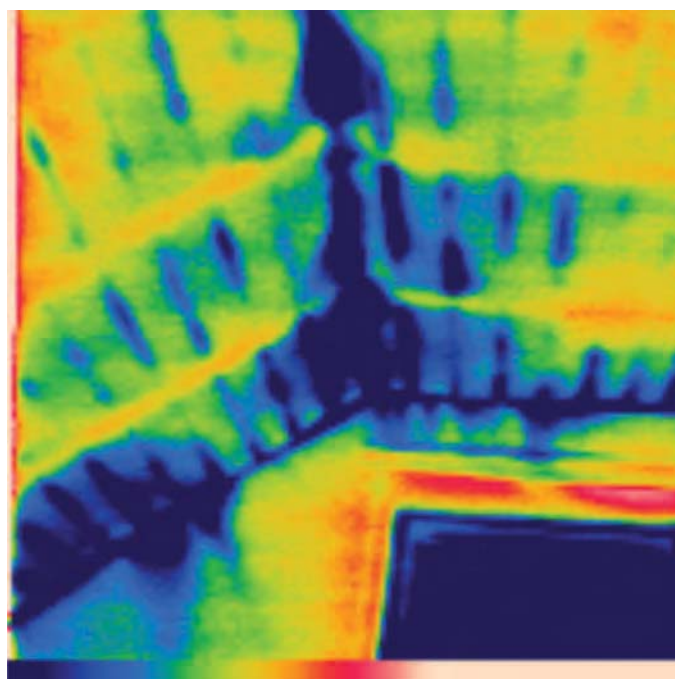
V podkroví též dělá problémy složitější tvar místností a nábytek umístěný tak, že brání proudění teplého vzduchu do koutů. Vznikají pak studené vzduchové kapsy, v nichž je vlhkost vzduchu stejná jako v celém prostoru. Ta potom může na studených povrchích kondenzovat.

Velkou pozornost je nutné věnovat střešním oknům, která musí být důkladně izolována. Správně by měla okolo sebe mít límeč z tepelné izolace, aby nás od exteriéru neoddělovalo pouze prkno silné několik centimetrů. Pod každým střešním oknem by měl být radiátor ústředního topení nebo výdech teplotovzdušného vytápění.

Pokud máte místnosti v podkroví menší než ve spodním patře, tedy pokud jsou

u obvodu hluchá místa mezi obvodovou stěnou a střechem na jedné straně a stěnou pokoje na straně druhé, může v těchto místech docházet ke kondenzaci vodní páry. Jste-li přinuceni takovouto kapsu udělat, abyste měli v místnosti u obvodu nějakou výšku stěny, doporučuje se tuto kapsu odvětrat do exteriéru a důkladně tepelně izolovat u vytápěných stěn. Druhou možností je tuto kapsu celou zaplnit jakoukoli tepelnou izolací.

Je nezbytné věnovat velkou pozornost parotěsné fólii, jež má za úkol nepropouštět vodní páru z interiéru do konstrukce. Parozábrana se musí slepovat speciálními, k tomu určenými páskami a po obvodě těsnit pěnovou páskou.

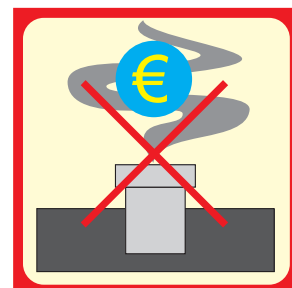

Termogram podkroví, na němž je patrná nosná část sádrokartonu a krovu.

Ušetřete svým zákazníkům až 9 % ročních nákladů na vytápění používáním podstřešních fólií se samolepicím okrajem Norton PLUS!
Informace o akci na str. 5.

odolnější proti vodě zatékající spoji

větší těsnost vůči větru